

Og så mener jeg også, at der er et problem, hvor en anden plan, nemlig energiplanen, begrænser udbygningen af det økologiske brug. Det er sådan, at energiplanen lægger op til, at man stort set skal brænde al den halm af, som økologerne skal bruge til at komme ned i jorden.

På den anden side lægger energiplanen også op til yderligere sprøjtning på brakarealerne, i og med at den lægger op til, at man gerne må have en energiafgrøde dér uden at begrænse sprøjtemidlerne, dvs. man har en braklægningsordning, hvor man ikke får nogen miljøeffekt. Her er det vores opfattelse, at den allerbedste måde at få en miljøeffekt på vil være at omlægge til økologisk brug.

I dag er det gennemsnitlige produktionstab ca. 15 pct., men det svarer stort set til det, som vi snakker om, at man skal tage ud af driften for at begrænse produktionen. Dvs. at en ekstensivering i form af økologisk drift vil give den samme begrænsning af overskudsproduktionen, og man vil få en miljøeffekt ud af det. Derfor vil vi gerne også rejse en debat efterfølgende om, hvordan man kan få en energiplan, der ikke modarbejder en omstilling til et økologisk landbrug.

Men det har været en meget positiv debat, og jeg ser frem til, at også andre partier og grupper i Folketinget nu vil være med til at tage de skridt, der skal til, for at den økologiske produktion kan blive en stor del af strategien for et pesticidfrit grundvand. Det har vi jo ikke taget stilling til i dag, men vi vil følge det op med et forslag til folketingsbeslutning om fremme af økologisk jordbrug.

Niels J. Langkilde (KF):

Der har været mange spændende indlæg her i dag, og jeg skal ikke kommentere dem alle, men der er et par enkelte punkter, der måske kunne trænge til en lille kommentar.

Jeg tror, noget af det, vi har behov for at kigge noget mere på, er forholdet mellem offentligt og privat, når vi snakker miljø. Vi er i den situation, at når vi snakker om vandværker og kontrol af vandets kvalitet, har vi et klassisk problem.

Hvis der ikke er tale om et privat vandværk, men om et offentligt vandværk, tror jeg, vi med fordel kunne arbejde i den retning, at vi siger, at det offentlige optræder som myndighed, men aldrig som en myndighed, der kontrollerer sig selv; det kan altid være med til at skabe utrythed. Jeg tror, vi sikrer forbrugerne den bedste vandkvalitet, hvis vi sørger for, at det er private an-

delsselskaber eller foreninger, der bringer vandet op, og at det derefter er offentlige myndigheder, der kritisk analyserer vandet eller sørger for, at det bliver kontrolleret, så borgerne får den maksimale tryghed, når det gælder det, der er så væsentlig en del af den daglige ernæring.

Jeg er også meget glad for, at så mange kommuner er gået foran og har afskaffet brug af sprøjtemidler i deres parker og haver. Man kan jo sige helt det samme om folkekirken. Den er meget langt fremme, og det kunne måske lægge op til, at når kirken nu tager sig så godt af det forhold, at de døde skal undgå giftene, så måtte det være vores opgave at tage os af, at de levende kan komme i samme situation.

Hvad angår det forslag, Venstre rejste angående en eventuel autorisationsordning for brøndborere, vil jeg sige, at jeg synes, det var et meget interessant forslag, som vi bør overveje at kigge nøjere på; det vil jeg helt bakke op.

Så var den socialdemokratiske ordfører inde på grønne afgifter, og jeg vil sige, at netop dette område er måske ikke det mest velegnede at introducere dem på. De Konservative er grundlæggende interesseret i også at bruge økonomien til at styre med. Det er da noget af det, der styrer os alle sammen. Hvis det gør lidt ondt i pengepungen, kan vi godt finde ud af at gøre noget andet. Men når det drejer sig om pesticider, som er farlige for os, skal vi jo slet ikke have dem; det er den vej, vi skal, og så er det omsonst at tale om grønne afgifter på det her område.

Jeg tror, der er et enkelt punkt, vi også med fordel kunne drage ind i vores videre snak, og det er; om ikke vi skulle oprette det vandråd, som hr. Per Stig Møller i sin tid foreslog. Vandrådet kunne være det organ, der sørger for i al fald på vandområdet at koordinere de mange handlingsplaner, så de ikke er i modstrid med hinanden. Vi har i dag hørt, at flere af handlingsplanerne efter nogles opfattelse har modarbejdet hinanden, og dér trænger vi nok til nogle specialister, der kan belyse det problem på bedste vis.

Anni Svanholt (SF):

Det har på mange måder været opmuntrende at deltage i debatten i dag og høre de forskellige ordførere, i særdeleshed fra Venstre og De Konservative, som gerne vil være med til at styrke og støtte den økologiske drift.

Jeg tror, det er meget vigtigt, at der bliver givet sådanne politiske signaler til landmændene. Landmændene skal have al mulig støtte i